

пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Молодий Комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ВСЕСОЮЗНИЙ СУБОТНИК — ПРАЦЯ УДАРНА!

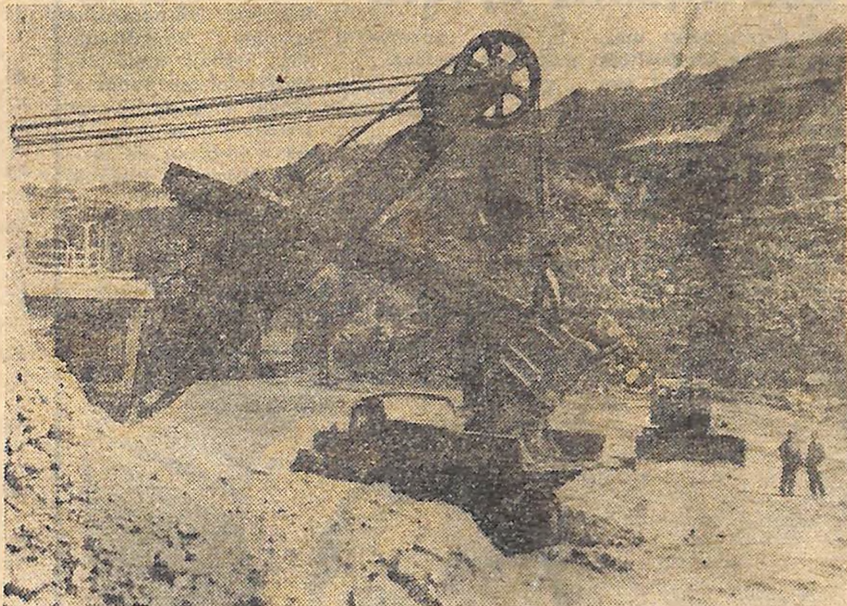
У ЛІТКУ 1978 року в Гавані — столиці соціалістичної Куби відбудеться XI Всесвітній фестиваль молоді і студентів. Рішення провести його на острові Свободи — визнання міжнародного авторитету Кубинської революції, високого престижу Союзу молодих комуністів. XI Всесвітній фестиваль, який пройде під девізом «За антиімперіалістичну солідарність, мир і дружбу», стане важливою подією у міжнародному молодіжному русі.

Ленінський комсомол проводить велику організаційно-масово-політичну роботу по підготов-

ці до фестивалю. У країні все ширше розгортається змагання за право представити радянську молодь на Всесвітньому форумі в Гавані.

VII Пленум ЦК ВЛКСМ, підтримавши ініціативу комсомольських організацій Москви, Ленінграда, України, Узбекистану та ряду інших республік і областей, прийняв рішення 25 червня 1977 року провести Всесоюзний комсомольсько-молодіжний суботник і зароблені на ньому кошти перерахувати до фонду фестивалю.

(Закінчення на 3-й стор.).

У Всесоюзному соціалістичному змаганні другого року десятої п'ятирічки колектив об'єднання «Кіровоградграфіт» зайняв перше місце по Міністерству промисловості будівельних матеріалів СРСР за підсумками першого кварталу. Ударно проходить тут вихід на честь 60-річчя Великого Жовтня. Кожен прагне підготувати ідальний трудовий дарунок славному ювілею. Про це свідчать результати соціалістичного змагання за п'ять місяців. На 105,1 процента графітники виконали планове завдання, випустивши понад план продукції на 365 тисяч карбованців. За цей же період при зобов'язанні виготовити продукції з державним Знаком якості на суму 857 тисяч карбованців виготовили на мільйон 240 тисяч карбованців.

На фото: 13 років працює в об'єднанні бригадир бригади електриків збагачувальної фабрики Володимир Степанович ЗАПОРІЖЕЦЬ. За ударну працю уряд нагородив його орденом Трудової Слави III ступеня. Напруження темп роботи утвердилось у ньому в квітні добування графітової руди.

Фото В. ЗЕМНОРІЯ.

ЖОВТНЕВА ВАХТА КОМСОМОЛУ ВІРІШУЄМО МИ, ДЕПУТАТИ...

РЕПОРТАЖ ЧЕРВОНОГО ТИЖНЯ

У ЦЕХУ Василь Дерев'янка не застану.

— Це ж обідня перерва, — озвалася машиніст холодної установи Надія Дадішська. — А він же у нас і старший інженер, і комсомольський секретар, і агітатор. Тепер він в агітпункті. Незабаром вибори...

В агітпункті я вже був, перед обідом. Там якраз чергував секретар дільничної виборчої комісії Микола Ткаченко. Молодий комуніст сидів за столом, де акуратно викладені газети, журнали, листівки про кандидатів у місцеві Ради. Він уважно переглядав списки виборців, зиряв їх із записами у своєму зошиті, потім телефонував у Кіровський райвиконком. І ось уже Ткаченко розмовляє з Дерев'янком.

— Я хочу провести бесіду про права депутата, — каже Василь. — Як думаєш, з чого мені почати?

— З проекту Конституції Радянського Союзу, який щойно обговорюється. Там і розділ є такий — народний депутат.

Розгортають газету. І Дерев'янка випише рядки з чотирнадцятого розділу проекту Конституції: «...депутати вирішують питання державного, господарського і соціально-культурного будівництва, організують проведення рішень Рад у життя, здійснюють контроль за роботою державних органів, підприємств, установ і організацій».

— І ще допиши слова з дванадцятого розділу, — пропонує Ткаченко. — Ось: «...Ради народних депутатів — становлять єдину систему органів державної влади». А тепер можна про робітників комбінату, про людей, за які ми віддамо голоси 19 червня. Наприклад, по нашій дільниці балотуються до міської Ради чотири кандидати, три з них — робітники. У районну Раду — сім кандидатів, чотири з них — теж робітники.

— І серед цих людей Люба Хоменко — робітниця нашого комбінату, комсомолка, — додає Дерев'янка. — Дівчині двадцять чотири роки, а вже який авторитет! І вона матиме право сказати:

«Вирішуємо все, ми, депутати...»

— А ось інший факт, — Ткаченко перегортає газетний зшиток. — Читай тут, де я підкреслю.

— У конгресі США ювілейного, дев'ятого скликання, налічувалося 184 банкіри та бізнесмени, 57 великих землевласників. Зате серед конгресменів не було жодного робітника чи фермера.

Перша бесіда того дня була в компресорному відділенні. Василь Дерев'янка розповідав про основні права, свободи і обов'язки громадян Країни Рад. Коли мова зайшла про права на працю, згадав про

колектив карбасного цеху, яким керує комсомолка Галина Тепловова. Колектив імені XXV з'їзду КПРС. А в ньому — чотири бригади, які борються за право носити звання бригади імені 60-річчя Великого Жовтня.

За пропозицією Дерев'янка ми і заїздили в цей цех.

— Немає зараз молодого начальника цеху, та є змішаний майстер, теж молодий — комсомолка Олександра Галія.

І Василь знайомить мене з дівчиною. Від неї довідуюсь, що робітники цеху щойно вступили в соціалістичне змагання серед всіх колективів Кіровоградського птахокомбінату. Два їхні виробні випускиються із державним Знаком якості. Ще два представлені на найвищу атестацію. І продукція з цеху Галини Теплової їде на експорт. За п'ять місяців її було на 8600 карбованців. А рівень рентабельності зріс до 18,1 процента (проти 15,7).

Майстер раптом згадав про заробітну плату робітників цеху. В одного — 160 карбованців, в іншого — 140. І Дерев'янка спішить записати ці цифри.

— Теж згодиться для бесіди. — Тим, що «згодиться» для агітатора, ми разом з Василем відвідали у місцевому профспілково-комбінату. І Віктор Іванович Груш — голова місцевого комітету профспілки, що в цьому році за профспілковими путівками поїдуть відпочивати більше 60 робітників. Оформили путівку у Будинок відпочинку і

Лілія Ромець — на три члени сім'ї А Зинаїда Вербова поїхала в санаторій з дитиною. Для неї путівка безкоштовна, хоч повинна її вартість 280 карбованців...

«Громадяни СРСР мають право на освіту» — ці рядки в своєму блокуванні теж підкреслює А далі дописав: «П'ять молодих робітників комбінату готуються заочно в технікумах, десять — у вечірній десятирічній. Решта комсомольців підприємства мають вищу, середню спеціальну, загальну середню освіту».

І знову ми в агітпункті. Микола Ткаченко йде назустріч Василеві:

— Ось інше приготував — подивись яка відзнака людям комбінату, — молодий комуніст вручає Дерев'янку газету «Кіровоградська правда». — Тут указ про нагороди. З комбінату — троє нагороджених: робітниця Ніна Володимирівна Мироненко — орденом Трудової Слави III ступеня робітниця Віра Сергіївна Кадущенко — медаллю «За трудову доблесть», Микола Антонович Лавренчук, директор комбінату, — орденом «Знак Пошани».

А ось і Галина Тепловова —

начальник цеху, про яку так гордісно говорив секретар парторганізації комбінату П. Г. Черних: «Людина, на яку ми покладаємо великі надії. Людина, яка любить людей».

З комсомолкою Галиною Тепловою ми повели розмову про проект Конституції СРСР. Вона заговорила про рівноправ-

ність громадян, про державу і особу, а далі — про весь Основний Закон:

— У цьому наш сьогоднішній і завтрашній день, тут — наші помисли і наші мрії. Тут те, чого ми хочемо...

Захочемо говорити про права радянського громадянина, а закінчила словами про його обов'язки:

— Дано нам багато. Але ми повинні віддати теж немало — для Вітчизни, для своєї сім'ї, для людей, яким хочеться добра.

Для комсомолки Галини Теплової поняття «сприяти зміцненню могутності Радянської держави» значить: працювати так, як це ніхто не працював. І якщо щасливий її дворічний Іванко, то Галіні хочеться бачити сонце в очах дитини, яка живе за синіми морями. Тому вона переконана: «Ми, радянські люди, повинні стояти так на землі, щоб ніхто не зазіхнув на щастя дітей цієї планети...».

...А Микола Ткаченко знову розгортає газету, яку щойно принесла листоноша Там, на першій сторінці — «Гімн Радянського Союзу». І Василь Дерев'янка гордісно читає:

Союз нерушимий республик
свободных
Сплотила навеки великая Русь.
Да зареветусь созданный волей
народов
Единый могучий Советский Союз!
В агітпункті заходять люди. Слухали ті урочисті слова. І вже їм чулося відлуння величній мелодії пісні, яка вінчає всі наші перемоги.

М. ШЕРЧУК.

Наступний
тиждень —
сорок
перший

РІК 1957-й.

Якщо згадати пам'ятні дати цього року, то червоні рядки літопису історії нагадають нам події, які незабутні для мільйонів юнаків і дівчат Країни Рад. Тоді, в 1957-му, з 28 липня по 11 серпня в Москві проходив VI Всесвітній фестиваль молоді і студентів «За мир і дружбу». В ньому брали

участь 34 тисячі представників з 131 країни. З 16 по 23 серпня Київ зустрічав учасників IV конгресу ВФДМ. 320 делегатів 80 країн світу звернулися до всіх молодіжних організацій із закликом розвивати співробітництво, боротися за завоювання ядерної зброї.

Перший день листопада того далекого року. На бе-

резі Дніпра біля Новогеоргієвська (тепер годрськ) відбувся багатотисячний мітинг. Бригада А. Зайцева на гранітній основі котлована уклала перший кубометр бетону і вмурувала меморіальну дошку, на якій був напис: «Союз Радянських Соціалістичних Республік. Українська РСР. Міністерство

електростанцій. На честь 40-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції закладено Кременчуцьку гідроелектростанцію. 1 листопада 1957 року. На ударній комсомольській будові працювали представники 41-ї національності Країни Рад. Комітет ЛКСМУ «Кременчукгесбуду» сформував 107 ком-

сомольсько-молодіжних бригад і 29 екіпажів. І коли в наступному, 1958-у, Ленінський комсомол відзначав свій 40-річний ювілей, ударні молодіжні колективи знову і знову приймали посвячення з найвіддаленіших куточків нашої Батьківщини. А матеріали і устаткування сюди надходило з 300 підприємств 11 республік.

19 червня —
вибори
до місцевих
Рад

МОЛОДІСТЬ НЕ ЗАВАДА

Вже давно закінчилися передвиборні збори, а Галина все не могла заспокоїтись. Серце переповнило радість і хвилювання. Раділа за виявлене довіря, та одночасно з тривогою думала: «Молода, нічим особливим не відзначилась, працюю, як інші, чому ж раптом назвали саме мене, просту робітницю, кандидатом у депутати обласної Ради депутатів трудящих?»

Народилась і виросла вона в простій трудовій сім'ї. Школа, друзі, роздуми над вибором професії. Потім навчалася в кооперативному училищі, працювала на джгутовій фабриці. Все було добре, трішки не вистачало романтики.

Якось, під час відпустки, завітала в Побузьке. Припало до серця молоде селище, сподобався завод.

Відтоді на Побузькому нікелевому заводі у відділі технічного контролю Галина Дзюбенко працює вже третій рік. Робота не складна, але відповідальна — пробовідбірниця — вимагає точності і акуратності. Від правильно взятій проби залежать результати хімічних аналізів, а в кінцевому результаті — якість металу.

Скромність, цілеспрямованість, доброзичливість — ось головні риси характеру комсомолки Галини Дзюбенко. Саме за це позачають її у відділі, а комсомольці обрали своєю групкомсоргом, бо розкрився в Галині ще й талант організатора.

Весела за вдачею, вона завжди у вирі життя. Член заводського комітету профспілки, активна учасниця художньої самодіяльності, член агіткультбригади при Будинку культури, безліч інших великих і малих справ запленили будні і свята молоді робітничі.

Саме таким — натхненним, неагитним, працюючим і виявляють високе довіря. Окружна виборча комісія зареєструвала комсомолку Галину Миколаївну Дзюбенко кандидатом у депутати обласної Ради депутатів трудящих по Побузькому виборчому округу № 17.

За неї віддадуть свої голоси трудівники Побузького в день виборів.

О. РІЗНИЧЕНКО.
с.м. Побузьке
Голованівського району.

Там, де служить солдат

«Край, у якому ти служиш». Раною з такою назвою провели військовослужбовці Кіровоградського гарнізону. У гості до воїнів завітали шкільні учні заводу тракторних гідроагрегатів, делегат XXV з'їзду КПРС, депутат Верховної Ради УРСР, лауреат премії Ленінського комсомолу Ю. В. Євтушенко, краєзнавець Ю. М. Матіос та В. О. Сандул.

З цікавістю познайомилися воїни з історією міста, в якому вони проходять військову службу, з пам'ятниками його історії та культури. Юлія Василівна розповіла про роботу свого підприємства, про чудових людей заводу, які натхненно трудяться у ювілейному році п'ятиріччя, про перебування її за океаном на ХХІ Олімпійських іграх у Монреалі.

Ю. ГОРИЦВІТ,

Майбутнє світле і щасливе

Наш Основний Закон

Відповідаємо працею

Як багато дано нам, радянським людям! Ця думка не полишає, коли знайомишся із змістом проекту нової Конституції СРСР «Основні права, свободи і обов'язки громадян СРСР». Тільки нашій Радянській державі, тільки нашій Комуністичній партії, до якої я маю честь належати, під силу гарантувати людині такі права.

Та права наші невіддільні від обов'язків, а найголовніший з них — чесна, сумлінна праця, творчий підхід до своєї справи. В колективі автотранспорту колгоспу «Україна» Новгородківського району цей обов'язок відбивається в

змаганні за комуністичне ставлення до праці. Під час обговорення проекту Конституції, наші молоді водії переглянули свої зобов'язання і дали слово виконати план двох років п'ятиріччя до ювілею Великого Жовтня.

Г. ГОРБЕНКО,
шофер, групокомсорг
автотранспорту колгоспу
«Україна» Ново-
городківського району.

«Громадяни СРСР мають право на працю, тобто, на одержання гарантованої роботи з оплатою праці відповідно до її кількості і якості...» — говориться в статті 40 проекту нової Конституції СРСР. І далі: «Стаття 41. Громадяни СРСР мають право на відпочинок...». Права на працю радянська людина використовує, знаючи, що від її результатів залежить добробут країни. Тому з прапом зобов'язані порушити обов'язок: працювати самовіддано, високопродуктивно, так, як молода робітниця Кіровоградської шпальотно-вірвовочної фабрики Надія СВЕРДЛІК. Її щоденна норма виробітку становить 130 процентів.

Сотні колективів художньої самодіяльності діють на Кіровоградщині. Ось один з них (фото праворуч) колектив художньої самодіяльності обласної дослідної станції.

Фото В. КОВПАКА.

ОБРАНИЙ В РАДИ...

Головний напрям того нового, що містить проект Конституції СРСР, — це розширення і поглиблення соціалістичної демократії. Набувають далішого розвитку демократичні принципи формування і роботи Рад, передбачено посилення їх ролі в розв'язанні найважливіших питань життя суспільства. Верховна Рада СРСР правомочна вирішувати всі питання, віднесені до відання Союзу РСР. Місцеві Ради вирішують не тільки всі питання місцевого значення, а й у межах своїх прав контролюють і координують роботу інших організацій на своїй території. Ради та їх депутати зобов'язані регулярно інформувати громадян про проведenu роботу, звітувати перед виборцями.

У проекті нової Конституції внесено зміни і до виборчої системи, якщо за новою Конституцією до Верховної Ради СРСР обирались особи, які досягли 23 років, а до Верховних Рад союзних республік — 21 року, то проект Основного Закону передбачає надати це право всім радянським громадянам з 18 років. Це нововведення — яскраве свідчення піклування суспільства про молоде покоління.

Всього в нашій області депутатами місцевих Рад на сьогодні обрано 16 778 чоловік. Із них тих, кому 24 — 2430 депутатів, які мають вік до 29 років — 2621, а віком до 39 років засідають в Радах 5040 чоловік.

Так що молодість наших Рад очевидна.

Хочу навести кілька цифр по нашому місту. В Радах Кіровограда беруть участь 49 депутатів у віці до 24 років, а тих, кому виповнилося 29 — 65 чоловік.

Сьогодні, коли весь радянський народ обговорює проект нової Конституції СРСР, доречно ще раз нагадати про Закон Союзу РСР «Про Статус депутатів Рад депутатів трудящих в СРСР», який був прийнятий на четвертій сесії Верховної Ради СРСР.

Основні положення Статусу говорять:

Депутати є повноважними представниками народу в органах державної влади — Радах депутатів трудящих.

Депутат здійснює свої повноваження, не поринаючи з виробничою чи службовою діяльністю. Депутатські повноваження здійснюються безплатно.

Радянська влада гарантує кожному депутату необхідні умови для безперешкодного і ефективного здійснення його прав і обов'язків.

Депутат зобов'язаний бути присутнім на кожній сесії Ради і брати активну участь в її роботі.

В усіх питаннях, що їх розглядає Рада на сесії, депутат користується вирішальним голосом, має право обирати і бути обраним в органи Ради.

Державні органи, підприємства, установи, організації та їх посадові особи зобов'язані сприяти депутату в здійсненні його повноважень.

Проект нової Конституції СРСР, який зараз широко обговорюється в нашій країні, містить у собі цілий розділ, який називається «Ради народних депутатів і порядок їх обрання». Характерно для нашої країни, що в проекті Основного Закону знову підтверджено: «Депутати є повноважними представниками народу в Радах народних депутатів».

Як рослина відбиває в собі сонце, так в одній біографії можна показати обличчя представника народовладдя. Декілька штрихів до портрета фрезерувальника Анатолія Скарбового. На заводі він — п'ять років. Служив у лавах Радянської Армії. Любить свою роботу і свій цех. Та цього для нього замало. Юнак прагне, щоб колектив брав все вище і вище рубежі в соціалістичному змаганні за гідну зустріч 60-річчя Великого Жовтня. І віддається цьому весь, веде за собою бригаду, котру очолює.

Звідси — і наслідки: бригада верстатників А. Скарбового не раз виходила переможцем змагання в цеху. Та і по заводу посідала призові місця. Анатолія Скарбового, якому всього лише 23, колектив червонозорівців назвав своїм кандидатом у депутати Кіровоградської міської Ради депутатів трудящих.

Він, Анатолій Скарбовий, один із тих, хто володіє державною владою в нашій країні. Звичайний молодий робітник.

Л. КРАСНОВ,
помічник прокурора м. Кіровограда.

ВСЕСОЮЗНИЙ СУБОТНИК — ПРАЦЯ УДАРНА!

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.).

Суботник — крупна громадсько-політична акція ВЛКСМ. Він має пройти на високому організаційному, ідейному, політичному рівні. Обов'язок кожного комсомольця ознаменувати його високоефективним, ударним, комуністичним трудом. 25 червня на своїй робочій місцевості вийдуть 84 тисячі молодих трудівників Кіровоградщини, 43 тисячі працівників на впорядкуванні міст і сіл області. А всього в суботнику візьмуть участь 242 тисячі юнаків і дівчат, у тому числі 130 тисяч членів ВЛКСМ. Вони зобов'язалися виробити промислової продукції на 506 тисяч карбованців.

Нині первинні комсомольські організації активно готуються до дня ударної праці. Народжуються нові ініціативи і починання. Наприклад, комсомольсько-молодіжна бригада слюсарів цеху № 21 Кіровоградського заводу радіовиробів виступила із закликом до молоді підприємства і Кіровоградського району обласного центру. «Ветерани комсомолу, комсомольці і молодь, всі трудящі заводу! Ознаменуємо Всесоюзний суботник ударним трудом!» Члени ВЛКСМ колгоспу «Дружба» Новоукраїнського району вирішили: «Всесоюзному комсомольсько-молодіжному — найвищу продуктивність праці!» Слюсар Вільшанського райоб'єднання «Сільгосптехніка» С. Гірик дав слово у день суботника виконати дві денні норми. Поруч з молоддю Ленінського району міста Кіровограда 25 червня виявили бажання трудитися ветерани комсомолу, праці, громадянської і Великої Вітчизняної воєни. 19 липня на суботник організовано вийдуть 610 бійців студентських будівельних загонів, які виконають значний обсяг робіт. 2225 тонн металолому зобов'язалися зібрати у Всесоюзний ударний день школярі області.

К БАЧИМО, попереду багато роботи. Тож потрібно, щоб у міських, районних і первинних комсомольських організаціях Кіровоградщини чітко діяли штаби підготовки і проведення суботника, щоб у їх роботі взяли участь представники партійних, радянських і профспілкових органів, господарських

організацій, передовики соціалістичного змагання. З конкретними планами дій на 25 червня необхідно детально ознайомити актив, розглянути готовність кожної комсомольської організації до суботника, своєчасно визначити фронт робіт на кожній ділянці виробництва. І як важливо забезпечити працюючих необхідною кількістю матеріалів, інструментів, створити умови для досягнення ними найвищої продуктивності праці, високої якості продукції, допомоги всім молодим трудівникам з повною віддачею творчих сил виконати свій патріотичний обов'язок.

Комсомольським ватажкам, спираючись на допомогу громадських організацій і господарських керівників, слід акцентувати необхідних заходів для залучення до активної участі у суботнику всіх юнаків і дівчат, кожного комсомольсько-молодіжного колективу у повному складі, потурбуватися, щоб всі працювали, як правило, безпосередньо на своїх робочих місцях. Треба подати конкретну допомогу трудівникам села у заготовці кормів, догляді за посівами, збиранні ранніх овочів, ягід і фруктів, проведенні інших сільськогосподарських робіт, а також у ремонті, будівництві об'єктів виробничого і культурно-побутового призначення.

Не лишаться поза ударними справами і школярі, хоча в них зараз канікули. Вони збиратимуть лікарські рослини, металолом і макулатуру, надаватимуть посильну допомогу підприємствам, колгоспам і радгоспам.

Хочеться зазначити, що в тих колективах, де умови виробництва не дозволяють усім комсомольцям і молоді взяти участь у суботнику 25 червня, має бути надана можливість молодим людям трудитися 18 чи 19 червня.

У традиціях комсомолу Країни Рад — на високому рівні тримати прапор міжнародної солідарності з молоддю планети. Віряться, що і 25 червня стане днем, коли кожна молода людина стане врівень своїєї життєвої позиції, продемонструє зразок відданості справі інтернаціоналізму.

І. ГНИБІДЕНКО,
другий секретар обкому комсомолу.

ЯК СТАТИ ЦІНІТЕЛЕМ КРАСИ

БУВ такий же червень, як і нині. Випускний вечір у Олександрівській восьмирічці (це в Добровеличківському районі). Прощання з улюбленими вчителями. Яскравий і трішки сумний світанок...

А потім — серйозне і невідкладне «Ким бути?» Для мене вибір полягає у тому, щоб подати перевагу, здавалось би, діаметрально протилежним спеціальностям — учителю чи медика, агронома чи товарознавця. Зупинилась на останній. Чому?

Відповіді в такому разі завжди складно. Але моя відповідь полягати, мабуть, у самому змісті обраної роботи. Дехто може хмикнути, мовляв, професія товарознавця менш ефектна, аніж названі перші. Яка радість у тому, щоб переділювати товари, звіряти їх з супроводжуючими документами, сортувати, виявляти дефекти, складати акти?

Спробую заперечити. Давайте взіримо для прикладу хоча б моду. Бам (а нащо, якщо ви належите до жіночої частини людства), звичайно ж, хочеться відзеркалювати собою обкладинки журналів, які випускають будинки моделей, бути красивими, елегантними). Можна замовити костюм в ательє. Але швидше дістати його в магазині. Ось тут і має стати в пригоді товарознавець. Це він вивчить запити покупців і швидко замовить поставити необхідний одяг. Це він відбере модель на асортиментних нарадах, засіданнях художніх рад промислових підприємств і будинків моделей, на міжреспубліканських і республіканських оптових ярмарках. Це він відчуватиме велику відповідальність — якщо красиві у ательє має догодити тільки одному замовникові, то товарознавець — одразу тисячам.

Що ж для цього потрібно? Передовсім, розвинути відчуття краси, гарний смак, здатність вирізнити красиве і вишукане. А для цього потрібна спеціальність, практично, відбирають і направляють весь потік товарів на прилавки магазинів. І від них залежить — бути чи не бути там цеховим речам.

Але тут, скажете ви, потрібні не тільки естетичні відчуття, але й характер. Правильно. Якщо зайшла мова про характер, скажу кілька

АНКЕТА „МК“

„Розкажіть
про мою
професію“

РОЗПОВІДЬ ДРУГА

Сьогодні — знайомство із спеціальністю товарознавця. На запитання читачів ми попросили відповіді Галину РАЛЕЦЬ — випускницю товарознавчого відділення Кіровоградського технікуму радянської торгівлі. Три роки тому вона, як і ви, все ще вважала, вибираючи життєвий шлях.

Як же утверджувалася, як досягала мрії?

снів про психологічні вимоги професії. Товарознавцеві потрібні, передовсім, хороша наглядно-образна пам'ять на колір, лінії, співвідношення пропорцій, розуміння якості товарів. Оскільки людям цієї спеціальності доводиться співвідносити різноманітні фактори (стан моди на сьогоднішній день і перспективи її змін, попит покупців у залежності від пори року тощо), важливим є рівень їхньої розумової діяльності, здатність виконувати складні обчислювальні операції. Товарознавець постійно серед людей — на фабриці. Отже треба вміти себе вести. А це не так просто. Спробуйте, наприклад, поєднати в собі привітність, звичливість, делікатність з наполегливістю і принциповістю — ці типові професійні вимоги. Не може, звичайно, товарознавець обійтися без документів. Їх у нього багато — накладки, копії домовленостей, акти і т. п. А в роботі з ними потрібні акуратність, організованість. Привчили себе до цього?

Так у загальних рисах виглядає робота товарознавця-оперативника. Є ще й інша спеціальність у нашій професії — товарознавець-бракер.

Він контролює якість товарів. Тож захоплююча сфера роботи.

Звичайно, про все це я детально дізналася, коли прийшла у технікум радянської торгівлі. Побутиє незвичністю (був клас — стала група, курс, відділення, були друзі — з'явилися незнайомі дідаги з усієї Кіровоградщини і навіть з інших областей і республік, були уроки — тепер пари, лабораторії, практичні), здружити нас, відчуття насолоди від роботи в торгівлі допомогла нам Тамара Василівна Ругаль — класний керівник. Вітім, Тамара Василівна далеко не виняток — і інші викладачі (їх тридцять вісім у технікумі) відзначаються душевністю, високим професіоналізмом. На заняттях ми почували себе оточеними турботою, і вимогливість викладачів не могла приховати цього.

У вільний час бачоche відвідували спортивні секції, предметні гуртки, теоретичні конференції, конкурси «Покажи своє вміння», «Кращий за професією», «Випробуй себе». Запам'яталися і запальні диспути, ескурсії по Україні, вечори відпочинку — все те, що згеться так коротко і так промовисто: студентське життя.

Цього року технікум радянської торгівлі відзначає свій десятирічний ювілей. За цей час підготовлено понад три тисячі спеціалістів. Зараз на двох відділеннях технікуму (на одному готують товарознавців промислових і продовольчих товарів, на другому — техніків-технологів приготування їжі) — понад шістьсот учнів. Я — випускниця. Через кілька днів місце практики — універсальне торговельно-об'єднання «Кіровоград» — стане моїм робочим місцем. Я і мої друзі постараємося бути справжніми творцями хорошого настрою, справжніми шефами торгівлі. Адже не нам виконувати завдання, поставлене XVII з'їздом ВЛКСМ — «Сфері обслуговування — комсомольську турботу!»

Ну, а тих, хто нині вибрав професію працівника прилавка, запрошуємо в наш колектив. Інакше, що товарознавець готує в області му центри не тільки технікум радянської торгівлі, але й кооперативний технікум імені Сая. Ласкаво запрошуємо!

СПОРТ

ПІСЛЯ ВИСТУПУ „МК“

„ОДИНИЦЯ“ З АРИФМЕТИКИ

У статті під таким заголовком («Молодий комунар» за 26 травня ц. р.) йшлося про безвідповідальне ставлення деяких комсомольських активістів області до участі в обласному огляді колективів фізкультури по впровадженню комплексу ГПО. Кубок «Молодого комунара» (за показниками першого кварталу року) вручено фізкультурникам Світловодського заводу чистих металів. Однак, характеристики на кращі колективи фізкультури редакція й досі не отримала з Кіровоградського, Бобринецького, Долинського,

Маловишківського, Кіровоградського (м. Кіровоград) райкомів комсомолу, Олександрійського міському ЛКСМУ. А працівники Знаменського міському комсомолу, Устинівського та Голованівського райкомів ЛКСМУ цифри для характеристик брали з... «неба».

Секретар Устинівського райкому комсомолу Л. Дротянко повідомив, що критику визнано правильною — «характеристика на колектив фізкультури райвідділення «Сільгосптехніка» була написана не уважно». Висновки такої зроблені на засіданні

бюро Знаменського МК ЛКСМУ — «вказано секретарю міському комсомолу В. Сиром'ятникову на незадовільну роботу з інформаційними».

А ось працівники Кіровоградського райкому комсомолу, реагуючи на критику, виїхали в ряд організацій для надання практичної допомоги. І з'ясували: «Низький рівень показників комплексу ГПО перебуває в прямій залежності від поганого стану спортивних баз і незадовільної організації. Нині в більшості організацій району підготовлені прості спортивні бази для складання норм ГПС. В селі Катеринівці дозбудований літній басейн, в Обознівці силами медпрацівників будується водна станція...»

І після цієї поїздки райком комсомолу разом з районним спорткомітетом вирішив провести змагання з багатоборства ГПО на призми «Комсомольской правды» серед колективів

фізкультури. Вони відбулися 27—28 серпня.

Отут і хочеться нагадати їм, що перший етап першості СРСР з багатоборства ГПО проводиться в колективах фізкультури (січень — червень), другий — районні змагання, в яких беруть участь команди, укомплектовані з найсильніших значківців ГПО підприємств, навчальних закладів, колгоспів, радгоспів — переможців першого етапу [закінчується він в липні]. А третій етап (серпень — вересень) — фінальні обласні змагання. У них беруть участь команди, укомплектовані із переможців першості району, міста.

Цікаво, що скажуть про «Одиницю» з арифметики» маловишківці, бобринчани, олександрійці, кировці, долинчани? Аж дивно, що вони так довго рахують плюси і мінуси у колективах фізкультури. Але ми таки надіємось отримати від них характеристики (і оцінка з арифметики у них буде висока).

ДОДОМУ — З НАГОРОДАМИ

ЛЕГКА АТЛЕТИКА. У розпалі—Спартакіада-77 республіканської ради ДСТ «Авангард» колективів фізкультури середніх спеціальних закладів. Передостанній її видом була «королева спорту». Ці змагання проходили в Херсоні. Спортивну честь нашої області на них захищали учні Кіровоградського будівельного технікуму. Звання чемпіона з бігу на 400 метрів з бар'єрами завоював наш земляк В. Поєскай. Третіми призерами були його товариші В. Блинов (стрибки у довжину) і С. Завалко (стометрівка). Майбутні будівельники не мали собі рівних в естафеті 4х100 метрів серед юнаків. В командному залку кировградців після кар'єри, херсонців та миколаївців були червоними.

Серед обласних рад другої групи кировградці зайняли третю сходинку, а попереду представники Херсонщини і миколаївщини.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

Фотосвід М. ГЕЛЬМАНА.

ЛІТО.

Трижодь ужитися!

Запрошують інститутами, технікуми, училищами

Олександрійський індустріальний технікум

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1977—1978 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

НА ДЕННИЙ ВІДДІЛ:

НА БАЗІ НЕПОВНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ — НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

виробництво штамів і пресформ, обробка металів різанням, електроапаратобудування.

НА БАЗІ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ — НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

електроапаратобудування.

Вступники подають заяву на ім'я директора, документ про освіту (оригінал), медичну довідку (форма № 286), чотири фотокартки розміром 3x4 см, виписку з трудової книжки (особи, що мають трудовий стаж).

Вступні іспити:

на базі середньої школи — з російської мови і літератури або української мови і літератури (на вибір вступника) — твір, з математики (усно);

на базі восьмирічної школи — з російської або української мови (на вибір вступника) — диктант, з математики (усно).

Особи, нагороджені після закінчення восьмирічної школи Почесною грамотою або після середньої школи — злотою медаллю, зараховуються до технікуму без іспитів.

Приймання заяв:

від тих, що закінчили восьмирічну школу, — з 1 червня по 31 липня;

від тих, що закінчили середню школу, — з 1 червня по 14 серпня.

Для тих, що закінчили восьмирічну школу, з 1 по 29 липня працюватимуть підготовчі курси.

Вступні іспити з 1 по 20 серпня.

Адреса технікуму: м. Олександрія Кіровоградської області, проспект Леніна, 62.

ДИРЕКЦІЯ.

Олександрійське міське середнє профтехучилище № 7

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

НА 1977—1978 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

ПО СПЕЦІАЛЬНОСТЯХ:

термін навчання три роки:

монтажник конструкторів — муляр;

столяр будівельний;

лішувальник-плитковик, штукатур;

електрослюсар;

слюсар по ремонту автомашин;

електрослюсар;

електрогазоварювальник;

малювальник;

машиніст автомобільного транспорту.

На ці спеціальності приймаються юнаки і дівчата з 8-річною освітою. Особам, які закінчили навчання, видаються дипломи про закінчення середньої школи і присвоюється розряд по одержаній спеціальності.

Термін навчання один рік:

лішувальник-плитковик.

Ця група комплектується з осіб, які закінчили 9—10 класів.

В училище приймаються юнаки і дівчата віком від 15 до 25 років без вступних іспитів.

Особи, прийняті в училище, забезпечуються за рахунок держави 3-разовим харчуванням, обмундированням, гуртожитком.

Під час проходження виробничої практики учні одержують 33 проценти зарплатки.

Час навчання в училищі зараховується у безперервний трудовий стаж.

Особи, які закінчили училище з відзнакою, приймаються у вищі навчальні заклади і технікуми поза конкурсом.

При училищі працюють спортивні секції, гуртки технічної творчості, а також художньої самодіяльності (хоропний, локальний, танцювальний, естрадний, народних і духових інструментів).

Початок навчання 1 вересня 1977 року.

Вступники повинні подати такі документи: заяву на ім'я директора, автобіографію, паспорт або свідоцтво про народження, документ про освіту, довідку з місця проживання, характеристику, шість фотокарток 3x4 см, довідку про профілактичні ін'єкції.

Документи приймаються у приймальній комісії училища.

Адреса училища: м. Олександрія, Перемозький мікрорайон, вул. Нагорна, 104. Їхати автобусом «А» до зупинки «МПУ № 7».

ДИРЕКЦІЯ.

Олександрійське середнє СПТУ № 8

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

НА 1977—1978 НАВЧАЛЬНИЙ РІК НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

НА БАЗІ 8 КЛАСІВ:

тракторист-машиніст широкого профілю з кваліфікацією слюсара;

електрогазоварник;

електромонтер сільської електрифікації і зв'язку;

слюсар по ремонту автомобілів, тракторів і сільгоспмашин.

Строк навчання — 3 роки.

Зарахованих (юнаків і дівчат) забезпечують стипендією, парадною і робочою формою одягу, триразовим харчуванням, тих, що мають потреби — гуртожитком. Ті, що успішно закінчили училище, одержують документ про професію, атестат про середню освіту і направлення на роботу.

НА БАЗІ 10 КЛАСІВ:

електромонтер сільської електрифікації і зв'язку (строк навчання — 1 рік);

електрогазоварник (строк навчання — 1 рік і 6 місяців).

Приймають юнаків і дівчат Зарахованим виплачують стипендію в розмірі 30 карбованців на місяць, дітям одержують підвищену стипендію.

НА БАЗІ 10 КЛАСІВ:

тракторист-машиніст широкого профілю з кваліфікацією слюсара (строк навчання — 8 місяців).

Приймають юнаків і дівчат. Зарахованим виплачують стипендію в розмірі 85 карбованців.

За направленнями колгоспів, радгоспів та інших сільськогосподарських підприємств приймають учнів на спеціальність «Машиніст холодильних установок». Строк навчання — 6 місяців.

Стипендію виплачують колгоспи, радгоспи та інші сільськогосподарські підприємства, які видали направлення.

Юнаків і дівчат, що мають освіту не вище 10 класів, приймають на спеціальність «Електромонтер сільської електрифікації». Строк навчання — 1 рік.

Зарахованим виплачують стипендію, видають парадну й робочу форму одягу, їх забезпечують триразовим харчуванням.

Світловодський загальнотехнічний факультет Харківського інституту радіоелектроніки

ПРИЙМАЄ СТУДЕНТІВ

НА 1977—1978 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

ПО ТАКИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЯХ:

конструювання і виробництво радіоапаратури, радіотехніка, електронні прилади, електронна техніка, електроприладобудування та автоматика, машинобудування і приладобудування, будівництво, енергетика, транспорт, економіка, металургія.

Вступники складають іспити з російської (української) мови і літератури (твір), математики (письмове й усно), фізики (усно). Особи, які подають заяви на спеціальність «металургія», замість іспитів з математики складають іспити з хімії (усно).

Особи, які одержали після закінчення середньої школи злату медалі, а також особи, що одержали диплом з відзнакою після закінчення середнього спеціального навчального закладу або середнього профтехучилища, складають іспити лише з математики (усно). При складанні його на «п'ять» їх звільняють від даального складання вступних іспитів, а при одержанні оцінки «чотири» чи «три» — продовжують складати іспити з решти дисциплін.

Приймає: особам, які вступають до вузу в наступні після закінчення середнього навчального закладу

роки, як правило, необхідно мати стаж практичної роботи не менше 6 місяців за кожний рік, коли вони не навчалися.

Вступні іспити: з 11 липня — перший потік, з 4 серпня — другий потік.

До заяви на ім'я ректора інституту вступники додають документ про середню освіту (оригінал), характеристику для вступу до вузу, медичну довідку (форма № 286), виписку з трудової або колгоспної книжки, 4 фотокартки (розміром 3x4 см).

По прибутті до вузу вступник особисто пред'являє паспорт або довідку із сільради, військовий квиток або прописку.

Заяви подавати до 31 липня.

Приймання документів і видача довідок — з 10 по 19 години, щодня.

Зарахування до складу студентів — з 21 по 27 серпня.

Заяви і документи направляти на адресу: 317000, Кіровоградська область, м. Світловодськ, вул. Єгорова, 15. Тел.: 70-16, 74-91.

ПРИЙМАЛЬНА КОМІСІЯ.

Професійне училище Чернігівського камвольно-суконного комбінату імені 50-річчя Радянської України

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

НА 1977—1978 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Заклад готує висококваліфікованих стрічкарок, різнальниць, приладниць, мотальниць-сукарниць, ткацьких крутильниць, операторів чесальних машин з умінням виконувати роботу контролера за освоєною спеціальністю.

На навчання приймають дівчат віком 15—20 років.

Строк навчання: на спеціальностях «стрічкарка», «крутильниця», «мотальниця-сукарниця», «оператор» — 1 рік, на спеціальностях «різнальниця», «приладниця», «тка-

ля» — на базі 10 класів — 1 рік, на базі 8 класів — 2 роки.

Учнім виплачують стипендію в розмірі від 36 до 44 карбованців на місяць, на 8 місяців надають гуртожиток. До настання місяця в гуртожитку вони проживають на приватних квартирах (оплата за рахунок комбінату). Адреси квартир дає заклад.

Під час виробничої практики учні одержують зарплату.

Випускникам присвоюються 3, 4, 5 розряди по вибраних спеціальнос-

тях і видають атестат про закінчення училища.

Час навчання в закладі зараховується до трудового стажу.

Учні училища мають можливість одночасно вчитися у вечірній школі робітничої молоді і в механіко-технологічному технікумі, що знаходиться у приміщенні професійного училища.

Тих, що закінчили училище, до цього технікуму приймають поза конкурсом.

Вступники до профтехучилища подають документ про освіту (оригінал), свідоцтво про народження, характеристику, автобіографію, 6 фотокарток (3x4 см), медичну довідку (форма № 286), довідку з місця проживання.

Зарахування до закладу підбірає комісія, проводячи без іспитів.

Початок навчання з 1 серпня і 1 вересня.

Адреса училища: м. Чернігів-23, вул. Шорса, 64. Професійне училище Чернігівського камвольно-суконного комбінату імені 50-річчя Радянської України.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

БК 19154.

Обсяг 0,5 аркуш. ари.

Індекс 61197.

Зам. № 251.

Тираж 60 000.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ г. Кіровоград. Газета печатається на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глібини, 2.